

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyitólár sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
--	--	---

Az 1900. évi gabonaüzlet.

Gazdát és kereskedőt egyaránt érdeklí a gabonaárak állása. De az emberiség összes rétegei is élénk figyelemmel kísérik a gabonatermés és az árak alakulását. Természetes is, hiszen azoktól nyerik rugóit az összes közgazdasági tényezők. Ha végigtekintünk a múlt évi gabonaüzlet menetén, konstatálhatjuk, hogy az nem tartozott épen a legjobbak közé. Gyenge termés és alacsony árak, ezek voltak a főbb mozzanatok, melyek a gazdasági bajainkat nemhogy orvosolták volna, hanem még inkább rosszabbították. Az ország erőben és jólétben nem gyarapodott hanem gyengült és az ipar s kereskedelem pangása, valamint a vállalkozási szellem megcsappanása mellett a fogyasztó-képesség is mindinkább csökkent.

De maradjunk csak a tulajdonképeni tárgyunknál, a gabonaüzletnél. A kedvezőtlen áralakulás, mely már az év elején mutatkozott, átment az új kampagneba is, noha kevés készlet maradt fenn az előbbi évekről, pedig termésünk csak közepes volt

s fogyasztási piacainkon is, mint Ausztriában, főleg pedig Csehországban, tetemes terméshiány mutatkozott, melyet nálunk kellett fedezniök. Az értékesítési viszonyok mindamellett kedvezőtlenek voltak s áraink aránylagosan olcsóbbak az angol, sőt az amerikai piacokéinál is. Míg a világpiacon ma mindenütt sokkal drágább a buza ára, mint tavaly ilyenkor volt, addig nálunk ellenkezőleg jóval olcsóbb. Kivétel csak a rozs képez, mely majdnem két koronával drágább, mint az év elején volt miután ezen cikkből legnagyobb a terméshiány.

Nagyobb árfluktuáció még a kukoriczában fordult elő, annak ára a nyáron nagyobb emelkedést ért el, amidőn a tavalyi készletek fogytán voltak. Az 1900. év termése azonban már valamivel jobb volt s Romániában is nagyobb a termés az előző évi szűk osztendőnél, minek folytán az új tengeri ára ismét arra az alacsony nivóra süllyedt, melyen az 1900. év elején állott. Csak főtermelési cikkeknek, a búzáknak ára nem birt arra a helyre emelkedni, melyre a körülmények jogosították és ez leginkább

annak tudható be, hogy a liszt-kivitel, mely ránk nézve rendkívül fontossággal bír, az őrlési forgalom eltörlése által meglelt nehezítve. Kivált az idén nagy kelete lett volna finom lisztjeinknek az angol piacokon, amikor a transváli háboru nagy fogyasztást vett igénybe. Összekötöttségünk nem szakadt meg nagyon a külföldi fogyasztó piacokkal, mert a vasutak által nyújtott fuvardíj-kedvezmény némileg kárpótolják az őrlési forgalom megszüntetése által elvesztett előnyökért, ez azonban még sem bizonyult teljesen elégségesnek. Nagyobb szerepet játszik nálunk a Balkán-buza, habár kiviteli állam vagyunk, mitsem annak forgalmi korlátozása érzékenyebb hátrányt ne idézne elő. A tőzsde például ez évben bevezette az idegen buza és a magyar buza külön-külön jegyzését, azért mégis a kötések legtöbbszörre az idegen (nemzetközi) buzában történnek. Még e két faj közötti árkülömbőség sem tünteti fel azt az előnyt, mely az aczélos nagyobb sikertartalmu magyar búzát megilletné.

Tavaly termelt a hivatalos kimutatás szerint: Buzából 39.631.819 mm. az 1899. évi 40.904.872 mm.

T Á R C Z A.

A kölesön.

Legendás időkből való ez a történet. Azok közül a szomorú, kacagtató históriák közül való, a melyek lépten nyomon történetek abban az időben. A szabadságharcz utolsó napjaiban a felvidéki falvak egyikében, a hol történetesen az én keresztapám lakott, egy ködös szeptemberi reggelen kis orosz csapat tünt fel fénylő pikáival a falubeliek nem kis rémületére. Az ijedelem azonban felesleges volt, az oroszok nem vétettek senkinek, de nem is igen tudtak volna, kiéhezve, elcsigázva vánszorogtak a poros kocsin. Bizonyosan véletlenül szakadtak el a csapatól, a melyhez tartoztak, közlegények voltak valamennyien. A mi házunk előtt, hogy, hogy nem, megállapodtak s szóbaeszkedtek keresztapámmal, a ki kiment eléjük egész a kapulg.

— Éhesek vagyunk, batyuka —

szólt meg az egyik a sorból — adhatnál valamit enni. — Hm, hm — mormogott rá a keresztapám az ő rendes szokása szerint.

— Járnai is alig birunk — tödítették a többiek, könyörülj batyuska, hiszen mi nem vagyunk az oka, hogy bántunk titeket.

— Nem, nem, azt tudom — dühnyögött az öreg, aki egész jól beszélt a nyelvükön, de mégis csak ellenség vagytok.

— Akkor hát döfd belém azt a pikát — állt ki a sorból egy vékony sápadt fiatal ember. Ha nem adtok jószántatokból, lopni, rabolni nem tudok soha, éhen veszek el.

Addig, addig míg keresztapám rászánta magát a vendéglátásra és főzetett valamit az éhes katonáknak. Tetejibe még csapra is ütött egy félakós hordót, a mitől ugyancsak jökedve kerekedett a tizenkét muszkagyereknek. Nagyokat ittak, dícsérték a szives vendéglátást, szidták az osztrákot s leborultak a mi gyerekeink vitézsége előtt. Mikor vége felé járt a hor-

dóban a boroeska, neki kászolódtak, hogy indulnak tovább. Az egyik azonban megkötötte magát.

— Nem megyek mikor ilyen szívesen látnak.

— De jösz velünk Nikulaj, biztatták a többiek a fiatal legényt, aki egy kicsit már sokat talált inni. Nikulaj azonban úgy találta, hogy a soknál is van több s kiakarta venni belőle a részét.

— Kutya legyen, ha megyek — feleselt az újabb hívó szóra.

— No hát kutya vagy Nikulaj.

— Veszett kutya vagyok batyukám, de te ne félj tőlem, azt harapom meg, aki téged mer bántani s addig szorgoskodott, míg kezét nem esőkölt az öregnek.

A vége az lett, hogy ott hagyták a többiek s sebes vágatással indultak be délnek. Nikulaj pedig neki esett a kancsónak s addig szopokálta a hegyalja nedvét, míg tehetetlenül végig nem vágódott a földön.

— Mit tegyünk most vele — kérdezgette keresztapám inkább önmagától, még valami kellemetlenség kerekedik ebből a dologból.

val szemben. Az ára pedig volt a buzának az év kezdetén 7.50-8.20 frt. míg az év végével 7.-7.80 korona között jegyzett 50 kilónként. Rozsból 10.053.380 mm. az 1899 évi 12.034.625 mm.-val szemben. Árpa pedig volt az év elején 6-6.45 frt., az év végén 7.35 kor. Zabból 11.208.561 mm. az 1899 évi 12.695.325 mm.-val szemben. Árjegyzése az év elején 4.90-5.50 frt. az év végén 6 koronára emelkedett. Tengeri az év elején 4.70-80, az év végén 4.55-4.75 kor. Évközben azonban 7 koronáig emelkedett a ó-áru.

Miután már benne vagyunk az új esztendőben is, nagy megnyugvással konstatáljuk, hogy a helyzetben új év óta már némi javulás mutatkozik. Külföldön ugyanis nagyobb mozgalom indult meg az árak emelkedésére, a mi nálunk már azért is talált visszhangra, miután a hirtelen beállott kemény fagyos idő a hozatalokat csökkenti és a vetések károsodását illetőleg is némi aggodalmat kelt. Utóbbtól ments meg Isten, de reméljük, hogy a vetések szenvedése nélkül is az idén teljesen érvényre fog jutni a magyar buza ára!

H i r e k.

— **Szaporodunk.** Az ideai népszámlálás szerint Bares lakóinak száma 5404. A szaporodás a múlt 10 évtől 1006, a mi bizony elég kedvező arány.

— **Hittan vizsga.** A baresi izr. hitközségi iskolában e hó 26-án, szombaton délelőtt 9 órakor volt a kath. iskola növendékek félévi hittani vizsgája, melyen jelen volt főtiszt. Huber Gyula Bares új plebánosa is. Az izr. iskola osztályában összesen 35 róm. kath. növendék van, kiket Schapszon J. Géza igazgató tanító oktat a hittanban. A vizsga igen fényes eredményt mutatott, a tanulók minden osztályból alapos készültséggel feleltek a kérdésekre, mit Huber plebános int-

zett hozzájuk, ki látható örömmel volt megelégedve a precíz feleletekkel és vizsga után elismerő s buzditó szavakat intézett a növendékekhez.

— **Színház.** Demény Albert színtársulata eddig ritka szép pártfogásban részesült közönségünk által, ki ez alkalommal valóban megmutatta, hogy tud áldozni a művészetért. Megmutatta pedig azzal, hogy oly nagy számmal váltottak bérletet, a minovel mostanában nem pártolt színtársulatot. Demény színtársulatában vannak ugyan tehetséges tagok, de a mi fő egy színtársulatnál, hiányzik a jó énekes úgy a nő valamint a férfikarban s hiányzik a jó komikus is de ez még nem annyira. A társulat különben a legjobb darabokat adja színre s elkövet mindent, hogy a közönség megelégedését kiérdemlje. Ma vasárnap 2 előadás lesz: délután félhelyárakkal ifjúsági előadásul színre kerül a Peleskei nótárius, este rendes helyárakkal Balogh Árpád jutalomjátékául a Kurucz fufang kitűnő népszínművet adják. Kedden Rang és mód, szerdán a Dolovai nábob leánya csütörtökön Két tacsó nagyhatású francia színmű kerül előadásra.

— **Köszönet nyilvánítás.** Szűcs Etelka kisasszony, a helybeli római katolikus templomnak két — sajátkezűleg himzett, — gyönyörű oltárvánkost ajándékozott, amelyekért ez uton is hála köszönetet mondok. Az édes Jézus fizesse meg fáradságát! Huber Gyula plebános.

— **Jegyzőválasztás.** Mozgalmas napokat él most Bábósa e hó 30-ikáig. Ugyanis ez nap történik meg a választás elhunyt Csuzi Vince körjegyző helyett, mely állást többen óhajtanák elnyerni s ezek a pályázók most sorba látogatják a körjegyzőséghez tartozó községeket ismerkedés, párt szerzés czéljából. A nép közt ebből kifolyólag különböző a hangulat: hol egyik, hol másik nevet emlegetik Bábósa jövődi jegyzőjéül. Pályáztak még Molvayn kívül Szabady K. Görösgalról, Kiss Gusztáv Drávafokról, Novaesek Imre Zalamból; van még egy pályázó Heves megyéből, egy Baranyából s több más vidékről.

Pályázni az állásra e hó 26-ig lehet, azonban pályázók nem vétetnek figyelembe. A választást Fenyőssy főszolgabíró személyesen vezeti.

— **Nagy idők tanui.** Mint a vihartól megtépett fa még megmaradt leveleiből le-le tép egyet-egyét a zord őszi szél, úgy fogynak lassan, lassan azok a honfiak, kik részt vettek nemzetünk dicső szabadságharcában. Skribanek H. Ödön kór orvos lapunk szerkesztőjének nagybátyja hunyt el f. hó 16-án 69 éves korában Bikityen. Az elhunyt, mint vörössipkás honvéd; testvérével, Károlylyal — ki múlt évben hunyt el Siklóson — végig küzdötte a szabadságharcot s részt vett több véres csatában, a többek közt Nagy-Sarlónál, Szolnoknál, Vác és Isaszegnél. A szabadságharc után két testvérével teljesen elhagyatva, egymást segítették támogatták, küzdve az élet göröngyös utain, míg végre a gondviselés úgy engedte, hogy sok küzdés után tisztességes pályához juthattak. Mint megyénk régi polgárán megérdemli, hogy emlékének pár sorral áldozzunk.

Budapesten megszerezvén az orvosi diplomát, több évig működött N.-Atádon, Csurgón és Mikében, majd szülőföldjére, Bács megyébe vissza vágyva, mint megválasztott kór orvos Bikityen telepedett le, hol mint orvos szakmájában s mint ember a társadalmi életben ember társai közbecsülését és szeretetét érdemelte ki az eltöltött 20 év alatt. Hült tetemét nagy részvét mellett f. hó 18-án tették örök nyugalomra a bikityi ideiglenes családi sírboltba. Ez alkalommal nyilvánult igazán meghatóan az a tisztelet és szeretet, melyel a társadalom minden osztályából körül vették. Koporsóját a szebbnél-szebb koszoruk halmaza borította mit utolsó kegyeletük jeléül tettek le tisztelői. Gyermekai s Skribanek Adolf még utolsó élő testvére koszoruján kívül ott láttuk Tománovits György Bikity község jegyzője koszoruját, szalagján „kedves doktor bácsinknak“ felirattal s ugyan ennek két kis fiacskája élő fehér és piros kamélia, gyöngyvirág és jáczintból remekül összeállított eszokorját, melynek széles

— Sohse busulj rajta — biztatta a felesége egyszerűen elteszük láb alól.

— No persze, az lenne még csak furcsa állapot.

— Hát akkor süsd meg — fakadt ki a nagyasszony aki kicsit szégyenlette, hogy olyan kevés bátorság szorul a kedves férjéjében.

— Talán elhivatnánk a tiszteletes urat? — koczkaztatta meg a kérdést az öreg s feleletet sem várva, szalajtott engem a jó tiszteletes urért.

Persze, hogy elfelejtettem siettemben köszönni, a miért kijárt az obligát hátvágás, a második, a miért annyira siettem, a harmadik meg, mert megint háborgattam. Mikor előadtam a különös esetet, a tiszteletes ur szó nélkül vette a kalapját s jött velem hozzánk.

Nem tudom mit tanácskoztak a nagy eperfa alatt hármában, csak annyit tudok, hogy egyszerre kiadta a keresztapám a parancsot, s megnyergeltette a muszka-katona lovát.

— Le fog esni róla, dörmögte a mi vén kocsisunk, a mint látta, miként eme-

lik nyeregbe a tehetetlen részeg katonát s én előre vihogtam ennek az épületes látványosságnak. Hamarosan kiszült, hogy hiábavaló volt a nagy öröm előre, mert nem esett le a muszka a lóról, nem pedig azért, mivel egyszerűen odakötötték a lóváltára. Meg is bámulták ugyancsak a faluban, a mint sebes vágatással iramodott a pihent állat inogó lovagjával egyenest északnak.

Egy hét múlva az egész megye tudta, mi esett nálunk s keresztapámnak ugyancsak volt mit hallgatnia a gyönyörű nyelvektől. Egyszer meg éppen a megye gyűlésen dörzsölték az orra alá a muszkáját. Meg is gyűlölte ebből aztán az öreg a világ minden katonáját s most már kész lett volna gyilkot fenni valamennyire.

S az alkalom kínálkozott is. Az idők forgása úgy hozta magával, hogy kiadták a jelszót:

— Nem szabad adót fizetni az osztáknak.

Nem is fizetett senki. Pedig jött az intőczédula. De nem ám papiros formában,

hanem eleven katonaemberek képében, akik nem is mentek addig tovább, míg elő nem került az adó. Volt kis és nagy intőczédula, egy embertől egész tizenketőig. Valami tíz jutott az én keresztapámnak is, aki szintén nem adta be a derekát. A tíz legény tehát tanyát ütött az ősi porta oszlopos tornáczházában s mivel enni nem adott neki senki, hát vettek maguknak azt, ami épen elébük került, vagy amire ráéhezett Francz Prokurár káplár. Prokurár pedig meglehetősen nyencz ember volt. Szerette a változatos- s borjut öletett délre, esibét kopasztott vaesorára a gyenge malacz-pecsenyó mellé.

— Tönkre megyünk fiam — biztatott a jó öreg s már azon volt, hogy beadja a derekát, ha közbe nem jön valami. Ez a valami pedig éppen a Prokurár káplár volt, aki egy szép reggelen tisztességtudással állított be hozzánk. Először is kezet csókolt a két öregnek, aztán megszólalt:

— Ezután illedelmes leszek, ha megboesátnak az eddigért s elnézők mindben. Keresztapám bámult.

szalagján Pistike és Gyurika nevek álltak. Ott volt Bikity község előjárósága koszoruja „Bikity községe felejthetetlen jó orvosának“ felirattal. Bikity község testülete koszoruja: „Mély részvétünk — a tanító testület“ felirattal. Borsód község koszoruja: „Tisztelete jeléül szeretett orvosának Borsód nagyközség előjárósága“. Torkly Vidor gyógyszerészé: „Felejthetetlen kedves doktor bácsinak“. A m. kir. esendőrségé: „A bikityi m. kir. esendőrség emlékül a kedves, fáradhatatlan orvosunknak“. A bikityi rendőrségé: „Emlékül az ő jótévő orvosunknak“ s volt még több másoktól díszes koszorú. Ezek a koszorúk, hol élt abban a kis körben szerzett tisztelet és szeretet virágaiból vannak sirjára fonva, kihűlt jó szíve pihenjen velük édesen!

— **Táncmulatság.** A viscentai „Polg. Olvasókör“ f. évi február 3-án saját pénztára gyarapítására a községi vendéglő nagy termében zártkörű táncmulatságot tart. Beléptidj személyenként 50 fillér. Kezdeté esti 6 órakor.

— **Villámlás és dörgés januárban.** Vagy 4 hétig tartó nagy hideg után január 21-ikén végre megenyhült az idő, sőt estére kelve oly enyhe lett, hogy langyos eső permetezett s az elborult égről délkelet irányban fél 8 óra felől vilám ezikkázott le, mit tompa dörgés követett. Mintegy 4—5 perc múlva párszor még ismétlődött az ég e nyáriás megnyilatkozása, melyről Barcon kívül több távolabbi község is tudomással bír, kik a legnagyobb csudálkozással szólnak e ritkaságról.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok kik gyomorbad, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrangú orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tekeres, mely 6 doboz á 15 labdac 1.05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tekereset 1.25 frt-ért, 2 tekereset 2.30 frt-ért, 3 tekereset 3.35 frt-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszerészre, Bécs, I. Singerstrasse 15.

— Nem kell a maga elnézése Tudom, hogy rosszul tettem eddig. De ezután másképpen lesz minden.

— Hohó, nincs szükségünk rá — tiltakozott az öreg helyett keresztanyám, aki sejtette, hogy az ura hamar köpönyeget fog fordítani.

— Pedig még is úgy lesz. Az anyám szavára teszem, aki azt írta, hogy bánjak jól magukkal.

— Hát ismer a maga anyja minket? Dehogyan csak levélben írta. Ebben a levélben s nyújtotta keresztapámnak az írást. Az pedig olvasta:

Édes fiam, Ferenc, megkaptam az írást a mit küldtél nekünk s örülök, hogy nincsen semmi bajod. Irod, hogy most ellenség közt vagytok. Csak arra kérek azért legyél illedelmes és elnéző velők, a te anyád kedvéért. Mert látod nálunk is van bekvártélyozva egy magyar huszár, az pedig nagyon izgága, veszekedő. Követel mindég megfenygetődik s valóságos sáska az éléskamrában. De még ez semmi, hanem délután mindég belefekszik tarsolyostul, kardos-

C s a r n o k.

Nem tartok több felolvasást.

Írta és felolvasta Gold Janka a Barcsi Kerékpár-Egyesület f. hó 19-én tartott estélyén.

Tisztelt hallgatóim!

Van szerencsém Önöknek kitűnő tisztelettel ezennel bejelenteni, hogy hirdetett és kilátásba helyezett felolvasásomat nem tartom meg. Nem tartom meg azon egyszerű okból, mivel megvallom, irtózom a felolvasástartástól.

Előttem és szerintem nincs rettenesebb dolog a világon, mint felolvasást tartani, azaz, boesánat! Csak most jut eszembe, van egy ennél még rettenesebb dolog, egy rossz felolvasást meghallgatni.

Mi az oka, hogy én a felolvasástartástól annyira irtózom? Hja kérem, története ven ennek, még pedig olyan, hogy biz Isten még most is borsószom tőle, ha csak rá gondolok.

Történetem személyei pedig nem kisebb emberek, mint Wekerle Sándor, Kossuth Lajos, Gerő Károly író és Sélley Sándor Budapest székesfőváros volt rendőrkapitánya — no meg én.

De hát voltaképen mit csinál Wekerle, Kossuth, Gerő és Sélley velem együtt nyolcz órakor Gyöngyösön? A mi jól magyarul annyit jelent, hogy mi köze van e négy urnak hozzám, vagy nekem hozzájuk?

Oh kérem, épen e pontnál fekszik eltemetve, az egész világon leghübbnek ismert négy lábú háziállat.

Hogy én a felolvasástartástól annyira irtózom, egyenest e négy úr az oka. Ők négyen engem egy olyan felolvasási kalandba vittek bele, hogy megfogadtam, ha most épkezláb megmenekülök, soha sem fogok többé felolvasó asztalhoz ülni.

Elmondom az esetet röviden, aztán itéljenek tisztelt hallgatóim, nincse igazam?

Azon időben történt, mikor a Wekerle-kormány az egyházpolitikai törvényjavaslatokat a tisztelt Ház asztalára letette, és az örökemlékü Kossuth Lajos a függetlenségi és 48-as párthoz azt a libe-

tul együtt a nagy sütőteknőbe s nekem ringatni kell addig, amíg el nem alszik. Sokszor órákig ringatóm, míg behunyja a szemét. Így bánik velem a te édes anyád.

Lásd most sem írhatok többet, mert már ordít a huszár odabent s nekem menni kell ringatni. Igen sokszor esókol szerető anyád

Bohurka.

Az én jó öreg keresztapám hasára tette a kezét s úgy kezdett kacagni. Valóságos nevető göresöket kapott a cseh asszony levelétől, pedig csak nagy nehezen tudta kibetűzni fogyatékos nyelvismeretével.

No, káplár ur köszönöm a szivességét, de most már igazán nem kérek belőle. Hahaha. Enni sem adok, adót sem adok. Hahaha. Esznek, ha vesznek öcsém. Majd visszafizetik, a mi derék fiaink azt a Lajtántul.

Az öreg pedig egyre csak azt hajtogatta, ha én kezét szoríthatnék azzal a derék magyar huszárral.

Burián.

rális érzelmektől duzzadó levelet intézte, a polgári házasság s az ezzel összefüggő javaslatok diadalra juttatása érdekében.

Méltóztatnak tán emlékezni arra is, hogy majdnem ugyanez időben írta meg Gerő Károly a „Próbaházasság“ című bohózatát is, melynek egyik kupléja a „Kossuth Lajos azt izente“ nótával végződik. Ez a kuplé olyan ribilliót csinált a Népszínházban, hogy Sélley Sándor azon időközi főkapitány betiltotta. A tilalom még jobban szította a tüntetés tüzét ugyanarra, hogy a főkapitány megengedte a kuplé éneklését, de olyformán, hogy a Kossuth-nótát csak dudolni szabad a színpadon szöveg nélkül. Persze a közönség nem nyugodott bele, hanem hangosan követelte a szöveget. Szóval a darab folytonos tüntetéssel ment. Elkerült a vidékre is, természetesen a vidék is követelte és ki is vette a maga részét a demonstrációból.

Egy szép napon, mivelhogy szépirodalmi hagyományok szerint még a legesunyább dolgok is egy szép napon szoktak megtörténni, engem az a megtisztelő kitüntetés ért, hogy egy vidéki városkának (nevét kegyeletből elhallgatom) nőegylete azzal a kérelemmel keresett meg, hogy tartanék jótékony célra rendezendő estélyén egy szellemes felolvasást. A szellemességnek bennem való feltételezése a hiúság csalánja gyanánt csipett meg, a tükörbe néztem, önelégült mosolylyal tekintettem a szemem közé, ünnepeyes grációzitással meghajoltam és gratulálva fogtam kezét önmagammal. Azután leültem és a tisztelt nőegyletnek igent mondtam, egyszersmind felolvasásom címét: „A polgári házasság“ is közölve vele.

A buzgó rendezőség óriási plakátokon hirdette estélyét, nevemet, felolvasásomat. Minden utcásarkon óriási betűkkel fityegett a „Polgári házasság“.

A várva-várt nap elérkezett. Az én városkában ünnep volt. A vonatnál nagy küldöttség várt. Leányok virágokkal, számos asszony, nőegyleti tag, bájos mosolylyal és egy egyetlen ur, a nőegylet jegyzője, kiborotvált ábrázattal és ünnepi díkezióval fogadott. Mindezek után az egyleti elnöknő szíves vendégszeretettel ajánlta fel házát.

Alig hogy az ut porától magam kissé megszabadítottam, ajtómon kopogás hallatszik — szabad! — mondom én. Az ajtó nyílik és egy szikár termetű ur, épen nem légmentes falusi diszmagyarban megjelenik és előadja, hogy ő a kis bíró. A jegyző ur ő általa hivatalosan felkért, miszerint felolvasásom szövegét haladéktalanul küldeném el neki felülbírálás végett, nincse annak tartalmában politikai tendenzia.

Nos, hazám ezer éves fennállásának gondolatszabadsága, sóhajtvá köszöntlek, — gondolám. — Nagyot néztem. Kezdetben boszantott a dolog, később megmosolyogtam a kisvárosi naivságot és végre kéziratomat nem küldtem el.

A hivatalos akaratnak való ellenszegülés egész forrongást idézett elő, a jegyző ur dühöngött, a segédjegyző demonstráció törte a fejét, szóval, a hivatalos világ, vagyis a kupaktanács összedugta a fejét és forrongott.

(Folyt köv.)

**Egy 13-15 éves jó házból
való fiu tanonczul azonnal felvétetik
Fischer Antal mehanicus és pus-
kamüvesnél Barcson.**

Köhögés és rekedtség ellen
biztos hatásuk

KAISER MELL-CZUKORKÁI,
melyről **2650** közjegyzőileg hitelesített elismerő
irat is fényesen tanuskodik.

Biztosan és kitűnően hatnak légutak bántalmazásainál, neve-
zetesen : **légcső, tüdőhurut**
és ezen szerveknek elnyálkásodásánál.

Egy csomag 20 és 40 fillér.

Kapható :
SCHÖN RICHÁRD gyógyszerárában
Barcstelepen. 20-6

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGÁZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR

Tizenkét kötetben

Eddigélé háromkötet jelent
meg. — Négy havonként jön
egy-egy kötet

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.

 teljes mű ára
192 korona

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

rendelőlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
veleztőlra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő

**Révai Testvé-
rek Irodalmi In-
tézeti Részvény-
társaság**

Budapest
VIII, Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért reménye a magyar irodalomnak, mert az el-
ső teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő
világtörténelem

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű el-
avult és értéktelenné vált

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a
ki művelt ember akar lenni

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társada-
lom hazaszeretést és összetartást tanul

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti
lelket

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival ne-
csak tanít, hanem oktatra gyönyörköltet is így a
legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigelő
három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kö-
teleztem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3
koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve
nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján
szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vé-
telára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és
fizetési arányában szállítandók

Kelt.....

Név : .....

Állás : .....